

Nr 119.

Av herr **Olsson** i Blädinge, om utsträckt skyldighet för landsting att lämna fattigvårdssamhälle gottgörelse för vård av sinnessjuk eller sinnesslö, som är i behov av fattigvård.

I 40 § av lagen om fattigvård den 14 juni 1918 stadgas om bidrag av landsting för å sinnessjukvårdsanstalt intagen person, som enligt 1 § ovannämnda lag åtnjuter fattigvård.

Det är emellertid ett känt förhållande, att det råder stor brist på utrymme å statens anstalter för sinnessjuka och att i följd härav dessa sjuka ofta få vänta kortare eller längre tid, ja årtal, innan plats kan beredas dem å dessa anstalter.

De kommuner, som hava sådana sjuka, vilka en längre tid få vänta på att bliva intagna å sjukvårdsanstalt, utsättas oförvållande för stora kostnader för deras vård under denna väntetid utan möjlighet att erhålla något bidrag av landsting, vars betalningsskyldighet inträder först efter att de sjuka intagits å sjukvårdsanstalt. Detta synes vara ett missförhållande, som bör ändras därhän, att landstingets betalningsskyldighet inträder från den dag, då vederbörande hospitalsdirektion beslutat, att den sjuke i mån av utrymme må intagas å sådan anstalt, varom här är fråga. En sådan förändring synes vara så mycket mera befogad, som bestämmelsen om landstingets betalningsskyldighet utslutande tillkommit i skatteutjämningsyfte.

På grund härav får jag vördsamt hemställa, att riksdagen måtte för sin del besluta sådant tillägg till eller ändring uti 40 § av lagen om fattigvård den 14 juni 1918,

att gottgörelse för vård av sinnessjuk eller sinnesslö, som enligt 1 § av lagen om fattigvård förklarats vara i behov av vård å anstalt för sinnessjuka

eller sinnesslöa, skall lämnas av landsting och utgå med belopp motsvarande 3:e betalningsklassen från den dag beslut meddelats, att den sjuke i mån av utrymme å anstalten intages.

Anhålles att vederbörande utskott, därest det finner fog för framställningen, måtte i förenämnda paragraf vidtaga den formulering, som för ändringen i fråga befinnes erforderlig.

Stockholm den 20 januari 1921.

P. M. Olsson.
